

A Magyar Kórházzövetség XXIII. Kongresszusának állásfoglalása

1. A Magyar Kórházzövetség változatlanul fenntartja véleményét, hogy a jelenlegi egészségügyi ellátórendszert a rendelkezésre álló erőforrásokból a szakmai előírásoknak megfelelően, az érvényes szolgáltatási csomaggal működtetni nem lehet. Ezt támasztották alá a NEFMI-vel közösen végzett felmérések adatai is.
2. Üdvözljük, hogy a Semmelweis Terv a mi helyzetértékelésünkkel teljesen megegyező képet vázolt fel, amikor megállapította, hogy „a nettó költségvetési pozíciót tekintve az egészségügyi közkiadások aránya a GDP-n belül 2,1% ponttal (azaz több, mint 500 milliárd forinttal) alacsonyabb, mint a másik három visegrádi ország átlaga.”
3. Támogatandónak tartjuk a Semmelweis Terv célkitűzéseit, mely az ellátórendszer indokolt mértékű integrációját és erőforrás koncentrációját kívánja megvalósítani, míg módszerként a konzultatív előkészítést és a szakmai adatokon nyugvó kollektív döntéselőkészítést választotta. Ugyanakkor a cél elérése érdekében az egészségügyi kormányzat számára a jelenleginél nagyobb mértékű politikai támogatást tartunk indokoltnak. A problémák súlyosságára tekintettel szükségesnek tartjuk a jelzett folyamat felgyorsítását és a változtatásokhoz szükséges források biztosítását.
4. Jelezni kívánjuk, hogy a 27,5 milliárd forintnyi többletforrás csak a szakellátási rendszer 2010. évi túléléséhez volt elegendő, az idei év során a biztonságos betegellátás garantálására, valamint a növekvő kórházi eladósodás megakadályozására az elégséges finanszírozás nem áll rendelkezésre.
5. A nemzetközi összehasonlításban is kiemelkedően elhanyagolt emberi erőforrás helyzet (pl. orvosok, nővérek kivándorlása, a szakorvos és szakdolgozó képzés tarthatatlan állapota) már eddig is irreverzibilis károsodást okozott a rendszerben és a betegellátásban egyaránt. Ezen már a halaszthatatlanul szükséges humán erőforrás stratégia és gyors béremelés sem képes maradéktalanul segíteni, ugyanakkor ennek elodázása tovább rontja a kritikus szituációt, s ez már hónapokon belül is az ellátórendszer, kettészakadásához vezet.
6. A jelenlegi instabil helyzetben a széleskörűen megindított vezetőváltás tovább fokozza a bizonytalanságot, mely véleményünk szerint lassítja a válságkezelési folyamatok kibontakozását is.
7. Az Új Széchenyi Terv kellő reményt adott arra, hogy az egészségipar – és ezen belül a gyógyszeripar – a magyar gazdaság húzóágazatává váljon. A Széll Kálmán Tervben megfogalmazott gyógyszerkasszát érintő elvonások ezzel éppen ellentétes tendenciát mutatnak, melynek a tervek szerinti maradéktalan érvényesülése az egész ágazatra nézve katasztrofális hatást generálhat.
8. Változatlanul szükségesnek és elodázhatatlannak tartjuk, hogy a lakosság egészsége és az egészségügy valódi prioritássá váljon, mert e nélkül a gazdaság fellendülését és a társadalom stabilizálódását sem tartjuk elképzelhetőnek. Az ezt célzó tervezésben és a szükséges változtatások kivitelezésében a Magyar Kórházzövetség kezdeményező és konstruktív partner kíván lenni.

Eger, 2011. április 13.

a Magyar Kórházzövetség Közgyűlése